

**Odbor dopravy a silničního
hospodářství**
Oddělení silničního hospodářství

Dle rozdělovníku

Datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
26. června 2025	JUDr. Dagmar Červenková	KUZL 59250/2025	KUSP 106610/2024 DOP/DČ

R O Z H O D N U T Í **(VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA)**

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako odvolací správní orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle § 40 odst. 1 a § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) a dále podle ustanovení § 10, § 11 odst. 1 písm. b), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání, které podala **obec Zádveřice – Raková, IČO: 00284718, se sídlem Zádveřice 460, 763 12 Zádveřice – Raková**, na základě plné moci zastoupená **JUDr. Bc. Michalem Březovjákem, advokátem, se sídlem Školní 3362/11, 760 01 Zlín**, zapsaným v seznamu advokátů vedeném ČAK pod ev. č. 11762, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Vizovice, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán“) ze dne 30. 10. 2024 č.j.: MUVIZ 024329/2024, sp.zn. S MUVIZ 031391/2023, kterým správní orgán na základě žádosti DRUŽSTVA ZÁDVEŘICE-RAKOVÁ, IČO: 46971483, Zádveřice 425, 763 12 Zádveřice – Raková, ze dne 11. 12. 2023 omezil dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích veřejný přístup na účelovou komunikaci v extravilánu mezi obcí Zádveřice – Raková a městem Slušovice od napojení z komunikace na pozemku parc. č. 1022/5 v katastrálním území Zádveřice po napojení na komunikaci na pozemku parc. č. 1633/3 v katastrálním území Slušovice, a rozhodl takto:

V souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se ruší rozhodnutí správního orgánu ze dne 30. 10. 2024 č.j.: MUVIZ 024329/2024, sp.zn.: S MUVIZ 031391/2023 a věc se vrací tomuto správnímu orgánu k novému projednání.

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

DRUŽSTVO ZÁDVEŘICE-RAKOVÁ, IČO: 46971483, Zádveřice 425, 763 12 Zádveřice – Raková

Odůvodnění:

Správní orgán v řízení podle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích zahájeném na základě žádosti DRUŽSTVA ZÁDVEŘICE-RAKOVÁ ze dne 11. 12. 2023 omezil veřejný přístup na účelovou komunikaci v extravilánu mezi obcí Zádveřice – Raková a městem Slušovice od napojení z komunikace na pozemku parc. č. 1022/5 v katastrálním území Zádveřice po napojení na komunikaci na pozemku parc. č. 1631/3 v katastrálním území Slušovice. Současně rozhodl o tom, že omezení bude provedeno osazením dopravního značení č. „B 4 Zákaz vjezdu nákladních automobilů s nejvyšší povolenou hmotností 3,5 t“ + č. „E 13 – Text – Mimo vozidel s povolením vlastníka komunikace“, dle grafické přílohy, která je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí.

Rozhodnutí, o němž je zmínka výše, bylo oznámeno všem účastníkům řízení, jejichž okruh vymezil správní orgán. Mimo žadatele, kterému bylo výše uvedené rozhodnutí doručeno prostřednictvím datové schránky do vlastních rukou, bylo uvedené rozhodnutí doručeno ostatním účastníkům řízení s ohledem na jejich velký počet veřejnou vyhláškou.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala dne 25. 11. 2024 obec Zádveřice – Raková (dále též „odvolatel“) odvolání. Odvolání za ni podal zmocněnec JUDr. Bc. Michal Březovják, advokát, který ji zastupuje na základě plné moci.

Podle jejího názoru je napadené rozhodnutí nepřesvědčivé, nesprávné a nezákonné. Ačkoliv měl správní orgán v průběhu řízení zkoumat, zda jsou splněny všechny podmínky nezbytné pro vedení řízení o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci podle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, zjevně tak neučinil.

Dle odvolatele nebylo spolehlivě zjištěno, že žádost o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci v extravilánu mezi obcí Zádveřice – Raková a městem Slušovice od napojení z komunikace na pozemku parc. č. 1022/5 v katastrálním území Zádveřice po napojení na komunikaci na pozemku parc. č. 1631/3 v katastrálním území Slušovice, které má spočívat v osazení dopravních značení č. „B 4 Zákaz vjezdu nákladních automobilů s nejvyšší povolenou hmotností 3,5 t“ a č. „E 13 – Text – Mimo vozidel s povolením vlastníka komunikace“, byla podána vlastníkem předmětné účelové komunikace. Přestože odvolatel ve svém vyjádření ze dne 27. 6. 2024 zpochybnil otázku vlastnictví výše uvedené komunikace na základě kupní smlouvy uzavřené mezi DRUŽSTVEM ZÁDVEŘICE-RAKOVÁ a Zemědělským obchodním družstvem FORUM – v likvidaci dne 31. 3. 2010, správní orgán vzal otázku vlastnictví této komunikace bez dalšího za prokázanou, aniž se jakkoliv vypořádal s jeho námitkou v tom smyslu, že předmětná účelová komunikace je ve vlastnictví vlastníků pozemků, na nichž se nachází, neboť není způsobilá být samostatným předmětem právních vztahů a je jejich součástí.

Podle odvolatele správní orgán dostatečně neprokázal ani to, že žadatelem navržená opatření jsou nezbytná k ochraně jeho oprávněných zájmů.

Měl-li žadatelův oprávněný zájem spočívat v minimalizaci dalšího poškozování konstrukce výše zmíněné účelové komunikace a prodloužení její životnosti, odvolatel poukázal na to, že hlavním původcem jejího poškození je žadatel sám. Nedává smysl, aby veřejný přístup na ni byl omezen, když stávající stav má zůstat zachován. Zástupce žadatele při místním šetření konaném dne 27. 6. 2024 totiž uvedl, že nebude bránit v průjezdu osobám, jež v současné době komunikaci užívají k přístupu ke svým nemovitým věcem, a průjezdu vozidel zajišťujících dopravní obslužnost a dalších subjektů (zejména vozidla pro svoz komunálního odpadu, odklízející sněh v zimě, vozidla provozovatele vodárny, provozovatele vysílačů mobilních operátorů, a vozidla osob zpracovujících dřevo v přilehlých lesích), resp. že jim bez jakýchkoliv problémů vydá příslušná povolení.

Správní orgán podle odvolatele pochybil i tím, že neposoudil, zda návrh žadatele nepřiměřeně neomezuje vlastníky dotčených nemovitostí.

Žadatel sice navrhl, že přístup na komunikaci bude umožňovat na základě individuálních povolení, tento způsob je však pro něj nepraktický a právně nejistý – není zaručeno, zda povolení vůbec obdrží, a pokud ano, zda to bude včas a bezúplatně.

Vady vykazuje podle odvolatele i odůvodnění napadeného rozhodnutí. Správní orgán se v něm v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu omezil jen na shrnutí průběhu řízení a popis některých podkladů. Namísto toho, aby uvedl důvody výroku rozhodnutí a úvahy, kterými se řídil při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů, zejména úvahy vztahující se k naplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, shora uvedené jen uzavřel konstatováním, že *posoudil předložené důvody pro omezení veřejného přístupu na předmětnou komunikaci jako oprávněné*. Vůbec neuvedl, z jakého důvodu má za to, že žadatel je vlastníkem účelové komunikace, že existují k omezení veřejného přístupu na předmětnou komunikaci na straně žadatele oprávněné zájmy, neřešil ani, zda je omezení navrženém žadatelem vůbec nezbytně nutné. Kromě toho, že není zřejmé, jakým způsobem a zda správní orgán zvažoval a poměřoval práva a oprávněné zájmy žadatele a osob využívajících předmětnou komunikaci k zajištění přístupu k jejich nemovitostem (či zajištění dopravní obslužnosti), v napadeném rozhodnutí absentuje i zdůvodnění, proč správní orgán neprovedl výslech svědků, který odvolatel navrhl ve

vyjádření ze dne 27. 6. 2024. Správní orgán se vůbec nevypořádal ani s návrhy a námitkami účastníků řízení, zejména pak s námitkami a návrhy odvolatele obsažených v jeho vyjádření ze dne 27. 6. 2024. Způsobil tak, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, což je nepochybně vada, která mohla mít podstatný vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí.

Navrhl proto, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k novému projednání, event. aby toto rozhodnutí změnil tak, že se žádost o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci zamítá.

Správní orgán přezkoumal shora uvedené odvolání z hlediska jeho včasnosti a přípustnosti. Jelikož z těchto hledisek závady neshledal a neshledal ani důvody pro postup podle § 87 správního řádu, předal spis společně s odvoláním dopisem ze dne 5. 12. 2024 č.j.: MUVIZ 027084/2024 dle § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu, který mu byl doručen dne 9. 12. 2024.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí, a řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu námitek podaných odvolatelem a z hlediska jeho souladu s právními předpisy, přičemž ze spisu předloženého správním orgánem zjistil tyto relevantní skutečnosti:

Správní řízení, jehož výsledkem je napadené rozhodnutí, bylo zahájeno dne 11. 12. 2023, kdy byla správnímu orgánu doručena žádost DRUŽSTVA ZÁDVEŘICE-RAKOVÁ (dále též „žadatel“) o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci v úseku nacházejícím se v extravilánu mezi obcí Zádveřice – Raková a městem Slušovice od napojení na pozemek parc. č. 1022/5 v katastrálním území Zádveřice, po napojení na pozemek parc. č. 1631/3 v katastrálním území Slušovice (U Kříže) s tím, že omezení veřejného přístupu na výše zmíněnou účelovou komunikaci má být provedeno formou místní úpravy silničního provozu – osazením dopravní značky č. B 13 (3,5 t) Zákaz vjezdu vozidel, jejichž hmotnost přesahuje vyznačenou mez s dodatkovou tabulkou č. E 13 Mimo vozidel s povolením vlastníka komunikace.

Důvodem shora popsaného opatření je podle žadatele ochrana uvedené účelové komunikace před jejím poškozením těžkými vozidly. Ze zprávy „Diagnostika vozovky – Účelové komunikace Zádveřice-Raková (3,500 km)“, vyhotovené společností CONSULTTEST s.r.o. v září 2022, kterou žadatel přiložil k žádosti, totiž vyplývá, že vozovka uvedené komunikace je na hranici životnosti a není dimenzována na vyšší zátěž. Podle této zprávy byla plošně dokumentována hloubková koroze, dochází k vývoji výtluků a ve velkém rozsahu rovněž k vývoji trhlin, zjištěny byly také konstrukční poruchy – síťové trhliny, olamování okrajů, plošné deformace vozovky, což odpovídá nedostatečné skladbě konstrukce vozovky a nevyhovující únosnosti vozovky. Opatření, které navrhl žadatel, odpovídá doporučení zprávy, kdy posuzovaná skladba konstrukce vozovky je vyhovující nejvýše pro 5 těžkých nákladních vozidel denně. Bez významu není fakt, že dopravní spojení mezi obcí Zádveřice – Raková a městem Slušovice přes Rakovou pro těžká vozidla plně zajišťují (v podstatě v souběhu s předmětným úsekem) silnice III/0495 a III/4885 a dále do Slušovic na ni navazující veřejně přístupné účelové, popřípadě místní komunikace.

Dne 19. 12. 2023 správní orgán požádal Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravní inspektorát Zlín, o stanovisko k uvedené žádosti. Téhož dne požádal také obec Zádveřice – Raková o sdělení, zda je předmětná komunikace vedena v pasportu místních komunikací či nikoliv.

Účastníci řízení, které správní orgán vymezil, a dotčené orgány byli o zahájení shora uvedeného řízení vyrozuměni dopisem ze dne 21. 12. 2023 č.j.: MUVIZ 032328/2023.

V tomto dopise, který byl pro velký počet účastníků řízení doručován veřejnou vyhláškou, byli účastníci řízení poučeni o jejich procesních právech a žadatel v souladu s § 45 správního řádu vyzván k doplnění jím podané žádosti. Konkrétně jej správní orgán vyzval k doplnění žádosti o vzor povolení k vjezdu od vlastníka komunikace a doplnění návrhu o dopravní značení č. B24a Zákaz odbočování vpravo, resp. č. B 24b Zákaz odbočování vlevo s dodatkovou tabulkou č. E 5 Celková hmotnost, které budou umístěny před vjezdem na uvedenou účelovou komunikaci z obou stran komunikace. K tomu mu stanovil 30denní lhůtu, a zároveň ho

poučil o tom, že chybějící náležitosti žádosti budou důvodem k zastavení uvedeného správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Žádost podanou dne 11. 12. 2023 žadatel doplnil dne 15. 1. 2024.

V rámci tohoto doplnění přiložil vzor povolení k vjezdu od vlastníka komunikace a popsal stávající stav dopravního značení. Současně sdělil, že na účelové polní cestě, která se napojuje před pravým odbočením na předmětnou komunikaci, kde požaduje umístit zákazové dopravní značení, doplnění ve výzvě požadovaného dopravního značení nenavrhují, neboť by takové značení zde bylo nadbytečné. Při jízdě po polní cestě bude požadované dopravní značení jasně viditelné. Pro řidiče bude tedy celá dopravní situace přehledná. Uvedl rovněž, že s ohledem na stávající dopravní značení umístěné na komunikaci, která se nachází na pozemcích parc. č. 7/20 a 16/1 v katastrálním území Zádveřice, je už nyní omezena doprava na komunikaci vedoucí od silnice III/0495 ke kostelu, navržené dopravní značení bude umístěno na jeho komunikaci. Požadavek správního orgánu na doplnění dopravního značení o dopravní značení č. B 24 a Zákaz odbočení vpravo, resp. B 24 b Zákaz odbočení vlevo s dodatkovou tabulkou č. E 13 Celková hmotnost, které měly být umístěny před vjezdem na uvedenou účelovou komunikaci z obou stran komunikace, v tomto případě v křižovatce účelových komunikací u „křížku“, považuje žadatel za nadbytečný, nadto v rozporu s § 78 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle kterého se dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Podle něho je křižovatka přehledná. Ačkoliv již nyní se na jedné větvi křižovatky (větve vede do obce Slušovice) nachází zákazové dopravní značení (omezení vjezdu motorovým vozidlům), na ostatních větvích žádné dopravní značení, které by řidiče informovalo o tom, se na tuto komunikaci nesmí odbočit, není.

Jak vyplývá ze spisu předloženého správním orgánem, práva vyjádřit se k předmětu řízení využily ve dnech 16. 1. 2024 a 17. 1. 2024 tři subjekty, a to společnost FYTOS CZ, zemědělská obchodní, s.r.o., Antonín Tlusták a společnost LAGRE PLUS spol. s r.o.

Pan Antonín Tlusták uvedl, že pro něho jako osobu samostatně výdělečně činnou, která se zabývá zemědělstvím, představuje účelová komunikace, o kterou se v řízení jedná, jediný přístup s technikou k pozemkům (v pachtu a vlastních), které obhospodařuje. V návaznosti na výše uvedené žádá, aby omezení přístupu na účelovou komunikaci bylo doplněno o povolení užívání této komunikace pro vlastníky a uživatele pozemků, které s ní sousedí. Ve stejném rozsahu se vyjádřili i zástupci společností FYTOS CZ, zemědělská obchodní, s.r.o. a LAGRE PLUS spol. s r.o.

Dne 17. 1. 2024 se vyjádřila obec Zádveřice – Raková, která k žádosti správního orgánu ze dne 19. 12. 2023 sdělila, že komunikace na pozemku parc. č. 1022/5 v katastrálním území Zádveřice po napojení na komunikaci na pozemku parc. č. 1631/3 v katastrálním území Slušovice je účelovou komunikací. Stanovisko zaslalo i Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravní inspektorát Zlín, které v dopise ze dne 19. 1. 2024 č.j.: KRPZ-136753/ČJ-2023-150506 uvedlo, že k omezení veřejného přístupu na uvedené účelové komunikaci nemá z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu námitek, dopravní značení a případné zařízení užité k omezení však musí být podle tohoto stanoviska užito a umístěno v souladu s právními předpisy. Závěrem pak policie uvedla, že žadatelem navržené dopravní značení nelze akceptovat, a proto bude nezbytné návrh před stanovením přizpůsobit celkové dopravní situaci v místě (bude nutno zohlednit stávající značení, jeho platnost, navazující komunikace do dotčeného úseku apod.).

Dalším dokumentem ve spisu je dopis ze dne 1. 2. 2024 č.j.: MUVIZ 003017/2024, jímž správní orgán nařídil projednání žádosti ústní jednání na den 7. 2. 2024. Na rozdíl od oznámení o zahájení řízení výše uvedený dopis nebyl doručován veřejnou vyhláškou, o jednání byli vyrozuměni jen žadatel, obec Zádveřice – Raková a město Slušovice.

Dne 6. 2. 2024 obdržel správní orgán od Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Zlínský kraj, pobočka Zlín, žádost o přistoupení k řízení vedenému pod sp.zn.: S MUVIZ 031391/2023 z důvodu komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Raková, které byly pro výše uvedené katastrální území zahájeny dne 16. 11. 2021. Několik polních cest, které mají sloužit ke zpřístupnění pozemků, navazuje totiž na cestu ve vlastnictví DRUŽSTVA ZÁDVEŘICE-RAKOVÁ. S ohledem na to, že rozhodnutí správního orgánu v dané věci může značně ovlivnit návrh komplexních pozemkových úprav

v katastrálním území Raková, Státní pozemkový úřad požádal o přistoupení k uvedenému správnímu řízení jako další účastník řízení.

O výsledku ústního jednání, které se konalo dne 7. 2. 2024 za účasti Ing. Markéty Křížové, zmocněnkyně žadatele, a zástupců obce Zádveřice – Raková a města Slušovice, byl sepsán Protokol o ústním jednání č.j.: MUVIZ 003511/2024.

Zmocněnkyně žadatele uvedla, že zákaz vjezdu nad 3,5 t navrhli na základě diagnostiky vozovky. Dodatková tabulka, která má zajistit rovné podmínky a umožnit financování oprav, je navržena na doporučení odborníků. Jímí podaný návrh jsou ochotni upravit – přidat dodatkovou tabulku, která by umožňovala vjezd zemědělské techniky bez omezení.

Starosta obce Zádveřice – Raková s návrhem na přidání dodatkové tabulky s povolením vjezdu zemědělské techniky vyslovil souhlas. Podle jeho názoru by se měl dořešit i vjezd technických služeb pro odvoz odpadů, tj. vydat jim povolení, které by pro ně platilo dlouhodobě. Stejně tak je podle něj důležité, aby se žadatel o komunikaci řádně staral a neoral pole až ke komunikaci (do asfaltu). Starosta města Slušovice sdělil, že s omezením tonáže nemá problém, pokud se upraví dodatková tabulka pro zemědělskou techniku. Závěrem prohlásil, že jsou ochotni v budoucnu pomáhat s opravou této komunikace, ale zajímá je, jak se o cestu postará její vlastník.

Dne 9. 2. 2024 vydal správní orgán usnesení, jímž žádost Státního pozemkového úřadu k tomuto správnímu řízení zamítl, neboť zjistil, že uvedený subjekt účastníkem řízení o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci, vedeného pod sp.zn.: S MUVIZ 031391/2023 už je, o čemž byl vyrozuměn dopisem ze dne 21. 12. 2023 č.j.: MUVIZ 032328/2023.

Dne 14. 2. 2024 bylo do datové schránky správního orgánu doručen dopis, v němž zmocněnkyně žadatele požádala v reakci na výše zmíněné ústní jednání o změnu navrhovaného dopravního značení, které má být nahrazeno B 4 Zákaz vjezdu nákladních automobilů nad 3,5 t, včetně E 13 Mimo vozidel s povolením vlastníka komunikace, v rozsahu dle přílohy.

K této změně se vyjádřilo na základě žádosti správního orgánu Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravní inspektorát Zlín, které dopisem ze dne 19. 2. 2024 č.j.: KRPZ-135753-5/ČJ-2023-150506 sdělilo, že k navrženému řešení nemají z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu námitek. Připomínky nemají ani k novému návrhu místní úpravy silničního provozu ve smyslu § 77 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kdy toto stanovisko se situací, která je přílohou, lze použít pro silniční správní úřad.

S přihlédnutím k tomu, že správní orgán dospěl k závěru, že již shromáždil všechny podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro vydání rozhodnutí ve věci, dne 28. 2. 2024 vyzval jemu známé účastníky řízení (veřejnou vyhláškou) k uplatnění procesních práv, které jim náleží podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

Na tuto výzvu reagovala obec Zádveřice – Raková a Státní pozemkový úřad.

Obec Zádveřice – Raková dopisem ze dne 12. 3. 2024 požádala o doplnění možnosti vjezdu na vyznačenou komunikaci všem dopravním prostředkům, které zajišťují dopravní obslužnost rodinných domů, přilehlého hřbitova a vodárny v katastrálním území Zádveřice bez příslušného povolení. Připomněla, že svoz komunálního odpadu probíhá 1x za 14 dnů, přičemž nepřijíždí vždy stejné auto. Vývoz odpadů od hřbitova je podle aktuálního požadavku cca 1x za měsíc, příjezd k vodárně je vyžadován podle potřeb jejího provozovatele. Komunikace zajišťuje také příjezd ke dvěma vysílačům mobilních operátorů a k další vodárně v katastrálním území Raková. Na závěr svého vyjádření obec Zádveřice – Raková požádala o to, aby bylo v rozhodnutí konkrétně specifikováno, zda při překročení tonáže dopravního prostředku bude povinnost žádat o povolení vjezdu.

Státní pozemkový úřad sdělil, že řešená účelová komunikace je stěžejní z hlediska zpřístupnění pozemků pro podstatnou část katastrálního území Raková. Omezení vjezdu na účelovou komunikaci pro osobní automobily či zemědělské stroje by znamenalo v případě komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Raková ztížení návrhu zpřístupnění pozemků.

Aniž by bylo ze spisu zřejmé, co k tomu správní orgán vedlo, shora uvedený správní orgán dne 15. 5. 2024 vyzval žadatele, aby ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení této výzvy doplnil historii vzniku komunikace, jaké

škody mu byly způsobeny, jak se zvýšilo zatížení této komunikace, kolik nákladních automobilů tudy denně projede, jaké opravy na komunikaci prováděl, a jaké finanční prostředky byly na opravu uvedené komunikace vynaloženy.

Téhož dne správní orgán vyrozuměl veřejnou vyhláškou všechny účastníky řízení a dotčené orgány o nutnosti obstarání podkladů v řízení z důvodu zjištění skutečného stavu věci. Konkrétně je informoval o tom, že je třeba zjistit, zda se opravdu jedná o účelovou komunikaci, kdy tato komunikace vznikla, a jak se měnily poměry užívání od doby nabytí tělesa komunikace žadatelem.

Žadatel na výzvu správního orgánu reagoval dne 31. 5. 2024.

Požadavek správního orgánu na historii vzniku komunikace považuje za irelevantní, nepřiměřený, zatěžující až šikanózní. Podle jeho názoru nemůže být pochyb o existenci veřejně přístupné účelové komunikace, ani o tom, že je na základě kupní smlouvy ze dne 31. 3. 2010 jejím vlastníkem. Ve vztahu ke škodám vzniklým za dobu, co je vlastníkem předmětné komunikace, se žadatel odkázal na zprávu, kterou přiložil k žádosti. Uvedl, že dříve technický stav této komunikace nezjišťoval, její technický stav byl posouzen až v září 2022, kdy byly některé závady již zřetelné. Ke zjištění, jak se zvýšilo využívání této komunikace za dobu, co je jejím vlastníkem, sdělil, že neprováděl na uvedené účelové komunikaci v minulosti žádný dopravní průzkum intenzit dopravy, nemůže tak poskytnout relevantní informace. Změny v intenzitě dopravy však považuje za obecný trend.

Dosavadní postup správního orgánu ve shora uvedené věci hodnotí žadatel jako nestandardní. V prosinci 2023 správní orgán nerozporoval, že se jedná o pozemní komunikaci, protože jej vyzval k doložení návrhu dopravního značení, které se osazuje na pozemních komunikacích. Následně bylo dne 7. 2. 2024 provedeno ústní jednání, k němuž byli pozváni jen někteří účastníci řízení (toto již nebylo doručováno veřejnou vyhláškou), a na němž se tito pozvaní účastníci shodli na přidání dodatkové tabulky umožňující vjezd zemědělské techniky bez omezení. Ani při ústním jednání konaném dne 7. 2. 2024 nebylo sporu o tom, že se jedná o účelovou komunikaci. Dopisem ze dne 28. 2. 2024 správní orgán, tentokrát již zase veřejnou vyhláškou, vyzval účastníky k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Po uplynutí stanovené lhůty žadatel očekával vydání meritorního rozhodnutí a namísto toho se dočkal toho, že je zatěžován další výzvou k doplnění jím podané žádosti.

Za podivné považuje i to, že pochybnosti o existenci veřejně přístupné účelové komunikace vyvstaly až před vydáním rozhodnutí ve věci, přitom správní orgán od prosince 2023 vedl řízení v tom smyslu, že se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Dle jeho názoru posuzovat znaky veřejně přístupné účelové komunikace by mělo smysl v případě, že by byl v tvrzeních účastníků řízení rozpor, jestli se vůbec jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, ze spisu však plyne, že k takovému rozporu nebo tvrzení v daném případě nedošlo.

Ze strany správního orgánu dochází také k porušení zásady rovnosti účastníků řízení. O ústním jednání konaném dne 7. 2. 2024 nebyli totiž vyrozuměni všichni účastníci řízení, v důsledku čehož byli zkráceni na jejich procesních právech, které jsou jim garantována čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož každý má právo na to, aby byla jeho věc projednána v jeho přítomnosti, a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům.

Na závěr žadatel poukázal na nečinnost správního orgánu, když po uplynutí lhůty stanovené k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí správní orgán doposud nevydal rozhodnutí ve věci ani neprovedl žádný jiný úkon v rámci řízení.

Dne 21. 6. 2024 nařídil správní orgán ústní jednání spojené s místním šetřením na den 18. 7. 2024 (doručováno veřejnou vyhláškou).

Dne 27. 6. 2024 se k záměru žadatele vyjádřila obec Zádveřice – Raková. Učinila tak prostřednictvím zmocněnce JUDr. Bc. Michala Březovjáka, advokáta, který plnou moc k zastupování doložil do správního spisu dne 9. 4. 2024.

S ohledem na to, že v daném případě nejsou podle obce Zádveřice – Raková pro omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci splněny podmínky stanovené v § 7 odst. 1 věta druhá zákona o pozemních komunikacích, s žádostí žadatele nesouhlasí.

Nosným pro tento závěr je argument, že žadatel není vlastníkem předmětné komunikace. Žadatel sice tvrdí, že vlastnické právo k ní nabyt od Zemědělského obchodního družstva FORUM – v likvidaci na základě kupní smlouvy ze dne 31. 3. 2010, podle jeho názoru však výše zmíněná účelová komunikace vzhledem ke svým stavebně-technickým vlastnostem není způsobilá být samostatným předmětem právních vztahů, a proto je třeba na ni nahlížet jako na součást pozemků se všemi důsledky z toho vyplývajících, včetně absolutní neplatnosti shora uvedené kupní smlouvy. Stran své argumentace se obec Zádveřice – Raková odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2009 č.j.: 5 As 62/2008-59, podle kterého účelová komunikace může mít charakter samostatné nemovité věci, pokud je její stavební provedení takové, že lze jednoznačně vymezit, kde končí pozemek a začíná stavba, a pokud zároveň nelze stavební provedení účelové komunikace odstranit bez jejího zničení či zásadního zhoršení její sjízdnosti či schůdnosti. Tyto požadavky předmětná komunikace ale nesplňuje. V daném případě je totiž stavební provedení předmětné účelové komunikace takové, že nelze jednoznačně vymezit, kde končí pozemek a kde končí stavba, a to vertikálně ani horizontálně. Vozovka nemá jednotnou tloušťku ani jednotnou šířku. Oba tyto parametry navíc nelze určit přesně, neboť povrch vozovky je nerovný, spodní vrstva (šterkodrt) je nestmelená a krajnice nezpevněná. Vozovka je navíc na řadě míst prorostená trávou, deformovaná, má olámané okraje, výtluky. Lze navíc předpokládat, že v neměřených úsecích tloušťka asfaltové i podkladní vrstvy bude ještě menší. Pokud by bylo stavební provedení uvedené účelové komunikace odstraněno, nedošlo by k zásadnímu zhoršení její sjízdnosti či schůdnosti, ani k jejímu zničení. Fakticky by došlo k odstranění tenké vrstvy vozovky a účelová komunikace by pak mohla nadále existovat ve své původní podobě, tedy v podobě před jejím zpevněním. Jelikož se účelová komunikace nachází na pozemcích ve vlastnictví různých subjektů odlišných od žadatele (mj. i na pozemcích ve vlastnictví obce Zádveřice – Raková), nemůže být ve výlučném vlastnictví žadatele, jak žadatel tvrdí. Žadatel se o předmětnou účelovou komunikaci ani nikdy nestaral. Byla to naopak obec Zádveřice – Raková nebo město Slušovice, kdo nechal zapravit výtluky v domnění, že je účelová komunikace jejich vlastnictvím. Na důkaz uvedených tvrzení obec Zádveřice – Raková navrhuje ohledání účelové komunikace, Diagnostiku vozovky č. 128/22/ZP vypracovanou společností CONSULTEST s.r.o. v září 2022 a svědeckou výpověď starosty obce Zádveřice – Raková, Ing. Radovana Karoly.

Splněna není ani další podmínka vyplývající z § 7 odst. 1 věta druhá zákona o pozemních komunikacích, a to že navržené omezení veřejného přístupu na předmětnou účelovou komunikaci není nezbytné k ochraně této komunikace.

Podle obce Zádveřice – Raková je hlavním uživatelem těžkých vozidel sám žadatel, a to na úseku, který je ve výrazně horším technickém stavu. Vlastníci nemovitostí, pro které představuje účelová komunikace nezbytnou komunikační potřebu, využívají tuto komunikaci pro průjezd nákladních vozidel nad 3,5 t spíše méně často nebo nepravidelně. Pro všechny tyto subjekty musí zůstat možnost průjezdu zachována, neboť nemají jinou možnost příjezdu ke svým nemovitostem. Jiné subjekty (širší veřejnost) účelovou komunikaci k průjezdu vozidel nad 3,5 t nevyužívají, neboť je úzká, má výrazný sklon a je ve špatném technickém stavu. Na podporu svých tvrzení obec Zádveřice – Raková navrhuje ohledání účelové komunikace a svědecké výpovědi pana Romana Macka a starosty obce Ing. Radovana Karoly.

Režim navržený žadatelem by také výrazně a nepřiměřeně omezil vlastníky okolních nemovitostí. Žadatel plánuje umožnit přístup pouze na základě individuálních povolení, která by vydával pro konkrétní osoby, vozidla a časové období. Tento systém je podle obce nepraktický a administrativně náročný, zejména v případech, kdy vlastníci potřebují přístup pro více různých vozidel (např. návštěvy, dodavatelé, technické služby). Navíc není zaručeno, že povolení bude vydáno včas, bezplatně nebo vůbec. Celý proces by byl zcela závislý na rozhodnutí žadatele, což vytváří riziko svévolného nebo diskriminačního přístupu. Obec Zádveřice – Raková upozorňuje na to, že účelová komunikace je pro dotčené vlastníky často jedinou přístupovou cestou k jejich nemovitostem, a jakékoliv omezení by mohlo výrazně ztížit jejich každodenní fungování, včetně přístupu záchranných složek, údržby nebo zásobování. Z těchto důvodů doporučuje proto výše uvedenou žádost zamítnout.

Ústní jednání ve shora uvedené věci se konalo dne 18. 7. 2024. Výsledky tohoto místního šetření a ústního jednání, kterého se kromě úředních osob zúčastnili Jan Mikeska, Tomáš Štefanec, Antonín Tlusťák, Tomáš Novosad, Ivan Rafaj, Josef Štásta, Jana Fabičovic, Roman Macek, Alena Lošáková, Mgr. Tereza Rudošová zplnomocněná na základě substituční plné moci zastupovat obec Zádveřice – Raková, Ing. Markéta Křížová, Ing. Michal Konečný, Ph.D., Mgr. Renáta Krystínková, zplnomocnění zástupci žadatele, jsou podrobně popsány v zápisu. Z jeho obsahu mj. plyne, že žadatel chce chránit svůj majetek, povolenky nechce

zpoplatnit. Na to reagovala obec Zádveřice – Raková, která zopakovala, že s omezením veřejného přístupu na účelovou komunikaci nesouhlasí. K věci se vyjádřil i pan Tlusták, který uvedl, že předmětná komunikace vznikla kvůli tomu, aby nebyl hlavní tah zatěžován zemědělskou technikou. Vznikla za bývalého JZD, které ji realizovalo na vlastní náklady. Finanční prostředky do ní v současné době investují jen pořadatelé Barum a Rally sprint. Pan Macek uvedl, že potřebuje okamžitě řešit nastalou situaci a nemůže letět na družstvo pro povolenku. Vydávání povolenek vnímá jako znemožnění podnikání. Na dotaz správního orgánu, jak žadatel zabezpečí režim vydávání povolenek pro vjezd, žadatel odpověděl, že to zatím není určeno. K provozu na výše uvedené komunikaci pan Rafaj sdělil, že těžkou techniku používá jen žadatel. Pan Štásta následně sdělil, že cestu stavěl i on. Měla by být přístupná jen pro majitele, protože také jemu poškozuje majetek. Vyjádřila se i paní Fabočovic, která sdělila, že zemědělská technika nejezdí ohleduplně. Podle správního orgánu by bylo možným způsobem řešení odkoupení cesty. Na to reagoval žadatel, který uvedl, že by nebyl proti, k samotnému předmětu řízení zástupkyně žadatele sdělila, že by majitelům a oprávněným uživatelům pozemků obsluhovaných z předmětné účelové komunikace vydávali povolení s termínem max. 14 dnů ode dne podání žádosti s platností povolení 20 let, a to bezúplatně. Na závěr bylo navrženo odkoupení komunikace obcí Zádveřice – Raková, zástupci obce a žadatele (družstva) se dohodli na projednání případného odkupu.

Následně správní orgán dne 23. 9. 2024 vyzval účastníky řízení k uplatnění procesních práv, které jim náleží podle § 36 odst. 3 správního řádu.

Rozhodnutí ve věci, proti kterému se odvolatel odvolal, a které bylo doručováno veřejnou vyhláškou, správní orgán vydal dne 30. 10. 2024 pod č.j.: MUVIZ 024329/2024.

Dne 5. 12. 2024 správní orgán seznámil s podaným odvoláním ostatní účastníky řízení a dotčené orgány. Učinil tak prostřednictvím veřejné vyhlášky, k zaslání případného vyjádření jim však nestanovil žádnou lhůtu.

Této možnosti využil jen odvolatel, který v dopise ze dne 19. 12. 2024 zasláném přímo odvolacímu orgánu (v té době byl už spis předán správním orgánem k odvolacímu řízení) vyslovil s námitkami podanými odvolatelem nesouhlas.

K otázce vlastnictví předmětné účelové komunikace sdělil, že jím předložená kupní smlouva ze dne 31. 3. 2010 jednoznačně prokazuje, že je vlastníkem této komunikace – polní cesty. Podle jeho názoru shora uvedená komunikace je samostatnou věcí ve smyslu občanského zákoníku, a není součástí pozemků, na nichž se nachází. To podle něj de facto potvrdil i starousedlík, který při místním šetření konaném dne 18. 7. 2024 uvedl, že předmětná komunikace vznikla pro potřeby zemědělského družstva, a to na jeho náklady. S odkazem na § 3055 občanského zákoníku a nálezy Ústavního soudu ze dne 6. 5. 2003 sp.zn.: I. ÚS 483/01 se žadatel domnívá, že vlastnické právo ke stavbě předmětné komunikace prokázal dostatečně. Z diagnostiky vozovky účelové komunikace zpracované zkušební laboratoří CONSULTTEST s.r.o. v září 2022 podle žadatele jednoznačně vyplývá, že vozovka komunikace, o níž je zmínka výše, má asfaltový kryt a zpevněný povrch, na který navazuje nepevněná krajnice. Skladba polní cesty a technologie její výstavby přitom odpovídají době vzniku této komunikace a předpokládanému provozu.

Pokud obec Zádveřice – Raková namítá, že kupní smlouva, kterou doložil své vlastnické právo k předmětné komunikaci, je neplatná, připomněl, že správní orgán není příslušný k posouzení této otázky.

Poukázal na to, že obci bylo již na místním šetření doporučeno, ať prokáže své tvrzení rozsudkem o určení vlastnictví. Obec toto své tvrzení nijak nedoložila. Navíc na rozdíl od žadatele nemá účelovou komunikaci evidovanou v svém majetku.

Žadatel nesouhlasí ani s námitkou obce, že se o tuto komunikaci nikdy nestaral. Prováděl výsprávkou dle svých finančních možností. Žadatel jako vlastník předmětné komunikace postupoval v souladu s § 154 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2023, ve vazbě na § 3 odst. 4 téhož zákona, stavbu udržoval v dobrém stavebním stavu tak, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její užitelnost. Připomněl, že polní cesty podle ČSN 73 6109 Projektování polních cest řeší prioritně zpřístupnění parcel vlastníkům a uživatelům pozemků a nejsou určeny pro tranzitní dopravu. Pro účely provádění diagnostiky s ohledem na odhadnutý dopravní význam a polohu polní cesty se předpokládala třída dopravního zatížení V, což představuje 15 až 100 těžkých nákladních vozidel denně.

Pokud jde o nezbytně nutnou ochranu oprávněných zájmů vlastníka komunikace, žadatel nezpochybňuje tvrzení, že tuto komunikaci využívá k průjezdu zemědělské techniky. Tento pohyb je však nepravidelný a nedosahuje předpokládaných intenzit pro stanovení dopravního zatížení. Vozidla žadatele jsou navíc většinou vybavena flotačními pneumatikami umožňujícími nižší zatížení podkladu, tedy větší rozložení tlaku vozidla na povrch komunikace a tím snížení poškození vozovky. Komunikace je naopak využívána zejména jako zkratka pro jiná nákladní vozidla. Žadatel nemá v úmyslu omezit vlastníkům přilehlých pozemků a polností jejich obhospodařování, nad provozem na této komunikaci by na základě navrhovaného opatření chtěl mít alespoň nějaký přehled. Nemá v úmyslu omezit provoz osobních motorových vozidel ani traktorům či podobným zemědělským strojům. Jím navrhované opatření (dopravní značení) se má týkat jen nákladních vozidel (vozidel kategorie N₂, N₃) nad 3,5 t, přičemž možnost vydat v odůvodněných případech povolení bude zachována.

Žadatel nesouhlasí ani s námitkou obce Zádveřice – Raková, že vlastníci přilehlých sousedních pozemků budou omezeni v přístupu ke svým nemovitostem, když jim bude vydáváno povolení. Jak vyplývá z jím podané žádosti, povolení bude vydáváno pouze pro nákladní vozidla nad 3,5 t. Jiných vozidel se toto opatření netýká.

V této souvislosti žadatel připomněl, že v průběhu řízení po dohodě se zástupci obcí upravil návrh dopravního značení, kdy nejprve bylo požadováno omezení pro vozidla s okamžitou hmotností nad 3,5 t mimo vozidel s povolením vlastníka komunikace, poté pro nákladní vozidla nad 3,5 t mimo vozidel s povolením vlastníka komunikace. Při dohodě vycházel z toho, že sama obec Zádveřice – Raková má na své komunikaci omezenou tonáž 5 t (tedy umožňuje jízdu všech vozidel, jejichž okamžitá hmotnost není vyšší než 5 t). V daném případě také správní orgán nezkoumal oprávněnost umístění tohoto dopravního značení, zejména zda je nezbytné takové opatření na pozemní komunikaci ve vlastnictví veřejnoprávního subjektu. K omezení dle názoru žadatele došlo také v případě komunikace vedoucí „od křížku do obce Slušovice“, kdy je omezen vjezd všem motorovým vozidlům mimo vozidla s povolením města Slušovice, a toto obec Zádveřice – Raková nijak nerozporovala a nerozporuje.

Závěrem žadatel poukázal na to, že mimo obec Zádveřice – Raková se k omezení veřejného přístupu na předmětnou účelovou komunikaci nikdo negativně nevyjádřil. Zimní údržbu nejspíš provádí traktor, což je vozidlo nespádající do omezení. Žadatel nemá ani informace, že by provozovatelé vysílačů či vodárny využívali k obsluze svých zařízení nákladní vozidla nad 3,5 t. Navíc příjezd vozidel k vodárně, jak ji uvádí obec ve svém vyjádření ze dne 12. 3. 2024, je dle názoru žadatele plnohodnotně umožněn po místní komunikaci, případně po účelové komunikaci obce s omezením okamžité hmotnosti 5 t. Žadatel má za to, že v případě existence dvou přístupových komunikací, kdy jedna je v majetku obce a druhá v majetku soukromé osoby, má převážít zájem soukromého vlastnictví nad zájmem veřejným, má tedy být chráněno soukromé vlastnictví žadatele. Připomněl, že pro běžnou nákladní automobilovou dopravu mezi obcemi je určena stávající síť komunikací odpovídající třídy, technických a šířkových parametrů a zatížitelnosti projíždějícími vozidly. V daném případě jde primárně pouze „o zkratku z pohodlí“.

S názorem obce Zádveřice – Raková, že při odstranění stavebního provedení účelové komunikace by nedošlo k zásadnímu zhoršení její sjízdnosti či schůdnosti či k jejímu zničení, se žadatel neztotožňuje. Pokud by k tomu došlo, nepochybně by to znamenalo zásadní a výraznou změnu poměrů, kdy by již nebyla umožněna průjezdnost pro běžná vozidla. Zemědělským strojům by z podstaty věci jízda (po poli) zůstala zachována.

Žadatel nesouhlasí ani s další námitkou obce Zádveřice – Raková, a to, že zákon o pozemních komunikacích jím navržený způsob omezení formou vydávání jednotlivých povolení nepředpokládá. K tomu žadatel uvádí, že se v České republice běžně setkává s dopravním značením, které vydávání povolení umožňuje. Například dopravní značení, které je umístěno na komunikaci vedoucí od „křížku“ směrem do obce Slušovice, kde je dodatková tabulka s textem „Mimo vozidel s povolením města Slušovice“. Pokud by žadatel použil tabulku „Mimo dopravní obsluhu“ nebo „Mimo zásobování“, pak by vozidla, jejichž majitelé mají za značkou svou nemovitost, nemohli prvním úsekem účelové komunikace projet, pokud by zde neměli svou nemovitost. Podle zákona o silničním provozu, resp. jeho prováděcí vyhlášky č. 294/2015 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákaz, omezení nebo příkaz je totiž ukončen nejbližší křižovatkou nebo příslušnou dopravní značkou.

Závěrem proto navrhl, aby odvolací orgán v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu odvolání podané odvolatelem zamítl a napadené rozhodnutí jako správné a zákonné potvrdil.

Posouzení odvolacím orgánem

Odvolací orgán se nejprve zabýval otázkou, zda se jedná o odvolání řádné, tzn. podané účastníkem řízení v zákonné lhůtě.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník podat proti rozhodnutí odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Ze spisu předloženého správním orgánem odvolací orgán zjistil, že výše uvedené odvolání podal účastník tohoto správního řízení, jeho odvolání je tudíž přípustné. Následně odvolací orgán zkoumal, zda se jedná o podání včasné. S ohledem na to, že zmocněnci odvolatele bylo napadené rozhodnutí oznámeno dne 15. 11. 2024 a odvolání proti němu správní orgán obdržel dne 25. 11. 2024, lze konstatovat, že se jedná o odvolání podané v zákonem stanovené lhůtě.

Předtím než se bude odvolací orgán věnovat vlastnímu meritu věci, považuje za vhodné nejdříve popsat právní východiska vztahující ke shora uvedenému správnímu řízení.

Podle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o pozemních komunikacích příslušný silniční správní úřad obecního úřadu obce s rozšířenou působností může na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s Policií České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka.

Z uvedeného je zřejmé, že o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci může být rozhodnuto toliko na žádost vlastníka účelové komunikace (1. podmínka), po projednání s příslušným orgánem Policie České republiky (2. podmínka) a pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka (3. podmínka).

Součástí žádosti podané vlastníkem účelové komunikace by měl i návrh, v jaké míře a jakou formou by měl silniční správní úřad veřejný přístup omezit či upravit. Může jít buď o omezení právní (dopravní značení), nebo fyzické (sloupky a jiné zábrany zužující průjezdní profil, zábrana snižující průjezdní profil, závora apod.). Fyzické omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci bude většinou představovat pevnou překážku, k jejímuž umístění vydává silniční správní úřad samostatné povolení podle § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích. Pokud jde o dopravní značení, je třeba mít na paměti, že předmětem řízení o omezení veřejného přístupu je jen povolení této formy omezení, vlastní stanovení dopravního značení probíhá v jiném právním režimu – formou opatření obecné povahy (§ 77 odst. 1 písm. c) a § 77 odst. 5 zákona 361/2000 Sb., o provozu silničního provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), jehož vydání žadatel následně iniciuje podáním podnětu u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

Jak plyne z dikce § 7 odst. 1 věty druhé zákona o pozemních komunikacích, žádost o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci může úspěšně podat pouze vlastník předmětné účelové komunikace. Aktivní legitimaci k zahájení řízení nemá žádná jiná osoba, např. nájemce pozemku, po němž účelová komunikace vede, ani vlastník nemovitosti, která s účelovou komunikací sousedí – tyto osoby se omezení veřejného přístupu domoci nemohou.

Další podmínkou, kterou je v řízení o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci třeba splnit, je projednání otázky, která je předmětem výše zmíněného správního řízení, s příslušným orgánem Policie České republiky. Zákon o pozemních komunikacích zde nepožaduje souhlas policie, ale toliko „projednání“. Je tedy zřejmé, že příslušný silniční správní úřad musí otázku omezení či upravení veřejného přístupu na účelovou komunikaci s policií projednat, s jejím názorem se však ztotožnit může, ale také nemusí. Pokud by došlo k této situaci a silniční správní úřad by rozhodl v rozporu se stanoviskem policie, musel by se s jejím opačným názorem ve vydaném rozhodnutí řádně vypořádat.

Povinně se musí silničního správní úřad zabývat i tím, zda navržené omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci je nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů jejího vlastníka.

K vydání rozhodnutí omezujícího veřejný přístup na účelovou komunikaci nepostačí přitom ochrana jakýchkoli oprávněných zájmů vlastníka účelové komunikace. Zásadně se musí jednat o takové oprávněné zájmy, které nelze ochránit jiným způsobem. To ostatně plyne i přímo z textu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, který výslovně stanoví, že omezit přístup lze, pokud je to „nezbytně nutné“ k ochraně oprávněných zájmů. Nikoliv tedy, je-li to „třeba k ochraně oprávněných zájmů“, ani je-li to „nutné“ nebo je-li to „nezbytné“. Výslovně je vyžadováno, aby omezení veřejného přístupu bylo k ochraně oprávněných zájmů „nezbytně nutné“. Uvedená formulace jednoznačně zdůrazňuje požadavek, aby omezení veřejného přístupu na komunikaci bylo až krajním řešením k ochraně oprávněných zájmů vlastníka komunikace. Jinak řečeno, existuje-li k ochraně takových oprávněných zájmů jiný prostředek, je ho třeba nejprve využít a teprve v případě jeho selhání lze přistoupit k vydání rozhodnutí, které omezí nebo upraví veřejný přístup na účelovou komunikaci.

Oprávněné zájmy vlastníka účelové komunikace, pro jejichž ochranu je nezbytně nutné veřejný přístup omezit, musí být přitom ve správním řízení řádně prokázány. Nepostačí pouhé tvrzení vlastníka účelové komunikace, že jsou jeho oprávněné zájmy veřejným přístupem na komunikaci poškozovány, ale takové tvrzení musí být řádně důkazně podloženo (viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 2. 5. 2017 č.j.: 59 A 68/2016-58 nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2018 č.j.: 30 A 68/2016-107).

Vedle zkoumání, zda jsou v daném případě splněny zákonem stanovené podmínky, musí silniční správní úřad v řízení o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci zohlednit i širší souvislosti a okolnosti případu a poměřit práva a oprávněné zájmy vlastníka komunikace a osob dotčených omezením přístupu na komunikaci, zvláště těch, kteří ji využívají pro přístup ke svým nemovitostem či pro něž možnost užívání dané komunikace podmiňuje způsob využití jejich pozemků (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010 č.j.: 5 As 3/2009-76). Zohledněny by měly být také případné změny ve způsobu užívání komunikace, k nimž došlo od okamžiku, kdy byla komunikace věnována obecnému užívání). I zde totiž platí ústavně konformní potřeba aplikace zásady proporcionality.

Výsledkem řízení by pak mělo být správní rozhodnutí, kterým silniční správní úřad buď omezí veřejný přístup na danou účelovou komunikaci požadovaným způsobem, nebo žádost zamítne. Pokud vlastník navrhne nepřiměřeně velké omezení veřejného přístupu, které nadměrně omezuje práva ostatních účastníků řízení, musí silniční správní úřad jeho žádost zamítnout, a to i v případě, že omezení menšího rozsahu by shledával přípustným. Samozřejmě v souladu se zásadou součinnosti by měl účastníka řízení o tomto hrozícím následku poučit a dát mu prostor k případné úpravě žádosti. Jestliže silniční správní úřad podanému návrhu vyhoví, měl by ve výroku svého rozhodnutí (v souladu s obsahem žádosti) stanovit, v jakém rozsahu má být omezení provedeno.

Po podrobném přezkoumání napadeného rozhodnutí, a řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl odvolací orgán k závěru, že napadené rozhodnutí bylo správním orgánem vydáno v rozporu s právními předpisy, když se toto rozhodnutí opírá o nedostatečně zjištěný skutkový stav. Skutkové závěry učiněné správním orgánem nemají totiž dostatečnou oporu ve spisu ani v provedeném dokazování. Ačkoliv z § 3 správního řádu vyplývá, že správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, správní orgán dostatečně neposoudil, zda jsou vůbec naplněny požadavky stanovené zákonem o pozemních komunikacích pro vydání rozhodnutí, ani před vydáním rozhodnutí ve věci nijak nepoměřil práva a oprávněné zájmy vlastníka komunikace a osob dotčených omezením přístupu na komunikaci, o němž následně rozhodl. **Správní řízení, jehož výsledkem je napadené rozhodnutí, je rovněž zatíženo procesními vadami, které v konečném důsledku založily nepřezkoumatelnost, a tím i nezákonnost výše uvedeného rozhodnutí. Správní orgán nedostal ani splnění povinnosti stanovené mu v § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, když vůbec nevzal v úvahu veškeré skutečnosti, které v řízení vyšly najevo, a své úvahy selektivně opřel jen o některé podklady bez toho, že by se jakkoli zabýval všemi tvrzeními a důkazy shromážděnými v průběhu řízení.**

Stěžejní právní otázkou pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí bylo, zda žadatel byl vůbec osobou oprávněnou k podání žádosti o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci ve smyslu § 7 odst. 1 věty druhé zákona o pozemních komunikacích, a zda dostatečně prokázal, že omezení, které navrhl v žádosti ze dne 11. 12. 2023, ve znění upraveném dne 14. 2. 2024, je nezbytně nutné k ochraně jeho oprávněných zájmů jako vlastníka předmětné účelové komunikace.

Právě zde správní orgán naprosto selhal, když de facto vyšel jen z tvrzení žadatele a v rozporu s § 3 správního řádu nezjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán tak v napadeném rozhodnutí neprokázal skutečnosti rozhodné pro posouzení právní otázky a učinil závěr, pro který neměl ve spisu dostatečnou skutkovou oporu.

Podle § 50 odst. 1 správního řádu jsou podkladem pro vydání rozhodnutí sice všechny informace, údaje a skutečnosti, které mohou přispět ke zjištění stavu věci, ty ovšem musí být zúřadovány způsobem v rozsahu vyžadovaném v § 3 tohoto zákona. Jinými slovy, musí projít důkazním řízením, aby nebylo rozhodováno jen na základě ničím nepodložených tvrzení či dokonce spekulací.

V přezkoumávané věci však správní orgán de facto žádné důkazní řízení neprováděl. Spis předložený správním orgánem se v podstatě skládá jen ze žádosti podané žadatelem, z listin, které předložil, a vyjádření některých účastníků řízení, včetně odvolatele. Přestože zejména tvrzení uvedená ve vyjádření odvolatele, která v průběhu řízení učinil, jsou oproti tvrzením žadatele protichůdná, správní orgán jejich obsah úplně ignoroval. Vůbec se jimi nezabýval, přestože odvolatel v průběhu řízení vznesl pochybnosti o tom, zda byl žadatel vůbec oprávněn požádat o vydání takového rozhodnutí, a následně zda dostatečně prokázal, že jím navržené omezení je skutečně nezbytně nutné k ochraně jeho oprávněných zájmů. Správní orgán tyto pochybnosti dalším dokazováním nijak nerozptýlil (ani se o to nepokusil), a namísto toho rovnou přistoupil k rozhodnutí ve věci. Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí se selektivně přiklonil pouze k tvrzením žadatele, aniž relevantním a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč tvrzení odvolatele, případně jiných účastníků řízení, považuje za liché, nesprávné a jinými důkazy za vyvrácené. Nepochybně se jedná o závažnou procesní chybu, kterou byla porušena práva účastníků řízení na spravedlivý proces, a která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Tím, že hodnocení důkazů ze strany správního orgánu spočívá jen v závěru, že cituji: „*Silniční správní úřad posoudil předložené důvody pro omezení veřejného přístupu na předmětnou komunikaci jako oprávněné. V předmětné věci bylo vydáno souhlasné vyjádření Policie ČR ze dne 19.02.2024, č.j. KRPZ-135753-5/ČJ-2023 150506, které současně s oznámení o zahájení správního řízení a výzvou k vyjádření k podkladům rozhodnutí považuje silniční správní úřad za projednané*“ (konec citace), porušil správní orgán současně i povinnost stanovenou mu v § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí sice obsahuje rekapitulaci průběhu řízení a výčet podkladů, které jsou součástí spisu, jakékoliv úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení těchto podkladů a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, však v něm úplně absentují. Správní orgán tak zatížil výše uvedené rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Jedná se o jednu z nejzávažnějších procesních vad řízení, která měla nepochybně podstatný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelné rozhodnutí nedává totiž dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces.

Není jistě namístě klást přemrštěné, příliš formální a nepřiměřeně vysoké požadavky na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů a institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námítky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění, ale v daném případě nic takového napadené rozhodnutí neobsahovalo. Odvolací orgán tak nemohl přezkoumat důvody pro vydání rozhodnutí. Správní orgán se k otázce vlastnictví předmětné účelové komunikace, ani k tomu, zda navržené omezení je skutečně nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů žadatele, totiž žádným způsobem nevyjádřil (mimo tvrzení, že jsou oprávněné). Neuvedl, proč tvrzením předestřeným žadatelem „uvěřil“, a naopak proč námítky uplatněné odvolatelem považoval za nedůvodné. Odůvodnění napadeného rozhodnutí tak rozhodně netvoří skutkovou ani právní oporu pro to, jak správní orgán v dané věci rozhodl o žádosti žadatele, a to je nepřijatelné.

Další vadou, kterou správní orgán zatížil řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, je fakt, že písemnost, ve které nařídil ústní jednání na den 7. 2. 2024, nedoručoval z důvodu řízení s velkým počtem

účastníků řízení způsobem podle § 25 správního řádu, tedy stejně jako ostatní dokumenty v průběhu řízení veřejnou vyhláškou, ale pozvánku na toto jednání, na které přizval jen žadatele a zástupce obce Zádveřice – Raková a města Slušovice, doručoval těmto účastníkům řízení jednotlivě s tím, že ostatní účastníci řízení nebyli o tomto jednání vůbec vyrozuměni. Takový postup je nepochybně v rozporu s právními předpisy. Je nepřípustné selektivně vybrat jen některé účastníky řízení, a ostatním účastníkům řízení de facto upřít právo aktivně hájit v řízení svá procesní práva. Chybou byla i náhlá změna způsobu doručování, kdy pro účely výše popsaného ústního jednání doručoval správní orgán jednotlivě. U žadatele postupoval v souladu s § 144 odst. 6 správního řádu, neboť se jedná o účastníka řízení podle § 27 odst. 1 shora citovaného zákona, u obce Zádveřice – Raková a města Slušovice, které mají v daném řízení postavení vedlejších účastníků řízení, však k takovému postupu nebyl důvod.

S ohledem na to, že správní orgán nevystavěl na závěrech z ústního jednání konaného dne 7. 2. 2024 svou argumentaci (alespoň to z napadeného rozhodnutí není zřejmé), a výše popsanou vadu zhojil tím, že další ústní jednání, které nařídil na den 18. 7. 2024, zaslal již všem účastníkům řízení a doručil jim tuto písemnost řádně (veřejnou vyhláškou), odvolací orgán vyhodnotil pochybení, o němž je zmínka výše, jako vadu, která nemohla mít podstatný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Dalšího pochybení se správní orgán dopustil tím, že se nijak nevypořádal s faktem, že od okamžiku ústního jednání konaného 18. 7. 2024 žadatele zastupovali současně tři zástupci, což je v rozporu s ustanovením § 33 odst. 1 věta čtvrtá správního řádu, podle kterého v téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce. Ze skutečnosti, že plné moci pro Renátu Krystyníkovou a Ing. Michala Konečného, Ph.D. udělila na základě generální plné moci Ing. Markéta Křížová lze sice dovodit, že by se mohlo jednat o substituční plné moci, správní orgán na shora uvedené však vůbec nereagoval. S ohledem na to, že práva a povinnosti z jednání substituta vznikají přímo zmocniteli, a plné moci výše jmenovaným byly uděleny na dobu neurčitou, nastal stav, kdy je žadatel zastoupen současně více než jedním zástupcem. Bez významu není ani to, že generální plná moc udělená žadatelem pro Ing. Markétu Křížovou žádnou substituční doložku neobsahuje, tzn. že Ing. Markéta Křížová udělila plné moci pro další osoby, aniž by to její plná moc umožňovala.

S otázkou zastupování souvisí i právní účinky doručování žadateli. S přihlédnutím k tomu, že z § 34 odst. 2 správního řádu plyne, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci, a dále, že doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak, nezbyvá než konstatovat, že žádný z dokumentů zaslaných žadateli od 7. 2. 2024 nebyl řádně doručen. Nic na tom nemůže změnit fakt, že plné moci obsahovaly adresu pro doručování zmocněnci shodnou se sídlem žadatele. Z písemností vyhotovených správním orgánem je totiž zřejmé, že správní orgán doručoval jen žadateli, nikoliv jeho zástupci, když se navíc nejednalo o situace, kdy by měl zastoupený něco v řízení osobně vykonat.

Vadou, která měla jednoznačně podstatný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, je pak fakt, že správní orgán v něm přímo stanovil dopravní značení. S přihlédnutím k tomu, že správní orgán žadatele ve výroku ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nepoučil o tom, že samotné toto rozhodnutí ke stanovení dopravního značení v požadovaném rozsahu nestačí, a že jej může stanovit správní orgán jen v režimu opatření obecné povahy ve smyslu § 172 a násl. správního řádu postupem podle části šesté tohoto zákona, žadatel mohl mít legitimní očekávání, že je napadeným rozhodnutím proces stanovení dopravního značení, resp. stanovení místní úpravy silničního provozu na účelové komunikaci ukončen, což samozřejmě s ohledem na platnou právní úpravu není možné. Tím, že správní orgán žadatele neodkázal na tento postup a sám v řízení podle § 7 odst. 1 věta druhá zákona o pozemních komunikacích stanovil dopravní značení, které žadatel požadoval, postupoval nad rámec působnosti, která mu byla svěřena tímto zákonem. Správní orgán by sice byl podle § 77 odst. 1 písm. c) a § 124 odst. 6 zákona o silničním provozu příslušný ke stanovení místní úpravy provozu na veřejně přístupné účelové komunikaci, ale toto stanovení probíhá úplně v jiném právním režimu. Jak již bylo uvedeno výše, zahajuje se z moci úřední postupem podle části šesté správního řádu a jeho výsledkem je opatření obecné povahy.

Vypořádání odvolacích námitek:

Námítka odvolatele, že správní orgán spolehlivě nezjistil, že žádost o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci v extravilánu mezi obcí Zádveřice – Raková a městem Slušovice od napojení z komunikace na pozemku parc. č. 1022/5 v katastrálním území Zádveřice po napojení na komunikaci na pozemku

parc. č. 1631/3 v katastrálním území Slušovice byla podána jejím vlastníkem, resp. že vzal otázku vlastnictví předmětné komunikace bez dalšího za prokázanou, aniž se jakkoliv vypořádal s jeho námitkou, dle níž výše zmíněná účelová komunikace není ve vlastnictví žadatele, ale je jako součást pozemků ve vlastnictví jejich vlastníků, shledal odvolací orgán jako důvodnou.

Jelikož právo požádat o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci přísluší jen jejímu vlastníkov, bylo vyřešení otázky vlastnictví k účelové komunikaci, která je předmětem žádosti, stěžejní. Je sice pravda, že žadatel na podporu svého tvrzení, že on je vlastníkem výše popsané veřejně přístupné účelové komunikace, doložil kupní smlouvu uzavřenou mezi ním a Zemědělským obchodním družstvem FORUM – v likvidaci dne 31. 3. 2010, odvolatel však obsah této listiny zpochybnil argumentem, že uvedená kupní smlouva je absolutně neplatná, neboť jejím předmětem bylo nemožné plnění.

Podle jeho názoru předmětná účelová komunikace není s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2009 č.j.: 5 As 62/2008-59, totiž vzhledem ke svým stavebně-technickým vlastnostem způsobilá být samostatným předmětem právních vztahů, a proto je součástí pozemků, na nichž se nachází, resp. jejími vlastníky jsou vlastníci těchto pozemků, tj. osoby odlišné od žadatele. Podmínka vlastnictví účelové komunikace a podání žádosti právě jejím vlastníkem, nebyla tak ve výše uvedeném řízení podle odvolatele splněna a prokázána, což má za následek, že správní orgán nemohl o žádosti podané žadatelem meritorně rozhodl, neboť k jejímu podání nebyl aktivně legitimován.

I když se jedná o tvrzení, které de facto zpochybňují tvrzení a důkazy předložené žadatelem, správní orgán jim nevěnoval žádnou pozornost. Přestože měl v souladu s § 3 správního řádu zjistit stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a vzniklé pochybnosti rozptýlit dalším dokazováním, přiklonil se k právním argumentům žadatele, aniž v napadeném rozhodnutí zdůvodnil, jakými úvahami se při hodnocení naplnění podmínky vlastnictví předmětné účelové komunikace řídil, a jak se vypořádal s námitkou odvolatele stran absence vlastnického práva žadatele ke komunikaci, která je předmětem tohoto řízení. Takový stav je rozhodně nepřipustný, neboť zakládá nepřezkoumatelnost výše uvedeného rozhodnutí a hraničí až s libovůlí správního orgánu.

Otázka vlastnictví účelové komunikace bude ještě předmětem dalšího dokazování ve shora uvedené věci, nicméně odvolací orgán považuje za potřebné připomenout právní východiska stran vlastnického práva k účelovým komunikacím, které dovodily soudy různých instancí.

Jak je uvedeno níže, pro zodpovězení otázky vlastnictví účelových komunikací je třeba určit, zda je těleso komunikace samostatnou věcí, nebo zda se jedná o součást pozemku.

Při posuzování toho, zda půjde o samostatnou věc či součást pozemku, je nutno zvažovat, zda stavba může být samostatným předmětem práv a povinností, a to s přihlédnutím ke všem okolnostem věci, zejména k tomu, zda podle zvyklostí v právním styku je účelné, aby stavba jako samostatná věc byla předmětem právních vztahů, a také se zřetelem k jejímu stavebnímu provedení. Na samotném vymezení pojmu „stavba“ jako předmětu občanskoprávních vztahů nic nezměnila novela § 9 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích provedená zákonem č. 268/2015 Sb., ani občanský zákoník, který pojem „stavba“, pokud je i nadále samostatnou věcí, nijak nevymezuje. Proto lze i nadále přiměřeně vycházet z dosavadní judikatury k pojmu „stavba“ v občanském zákoníku č. 40/1964 Sb. Pro účely občanského práva je pojem „stavba“ nutno vykládat jako věc v právním smyslu, tedy jako výsledek určité stavební činnosti, který je způsobilý být předmětem občanskoprávních vztahů. Naopak stavba, která není samostatnou věcí, by v dané věci mohla být podle § 3055 a násl. ve spojení s § 496 odst. 1 občanského zákoníku, součástí pozemku a vlastnictví k ní (až na výjimky stanovené zákonem) by vlastník pozemku nabyl přírůstkem. I za účinnosti (nového) občanského zákoníku platí, že věci, které byly samostatnými stavbami podle dosavadních právních předpisů, zůstávají (v případě rozdílných vlastníků) samostatnými věcmi a nestávají se automaticky součástí pozemku podle § 506 občanského zákoníku.

Posouzení, zda se jedná v občanskoprávním pojetí o stavbu, tedy věc samostatnou podle dosavadních právních předpisů a judikatury, či zda jde o součást pozemku, je potřebné, neboť v daném případě byla účelová komunikace, která je předmětem tohoto řízení, vybudována prokazatelně před 1. 1. 2014, tedy před účinností nového občanského zákoníku. V případě, že by účelová komunikace byla samostatnou věcí, nelze vyloučit, že by měla odlišného vlastníka, než jsou vlastníci pozemků, na kterých leží. Vlastníkem stavby zřízené před 1. 1. 2014 je totiž stavebník.

Judikatura Nejvyššího soudu k vymezení, zda je účelová komunikace samostatnou věcí, je nejednotná a nesourodá. Ústavní soud v usnesení ze dne 20. 5. 2014, sp. zn. III. ÚS 2128/2013, výslovně konstatoval, že „[p]o prozkoumání rozhodovací praxe Nejvyššího soudu Ústavní soud shledal, že je skutečně možné nalézt dvě odlišná stanoviska k právnímu režimu účelových komunikací. Obě dvě jsou rovnoměrně zastoupena v rozhodovací praxi Nejvyššího soudu a nelze říci, že jedno z nich převážilo, a to vždy s ohledem na podmínky případu, o němž se rozhoduje. Oba dva názory se současně odvolávají na rozsudek velkého senátu občanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 11. října 2006, sp. zn. 31 Cdo 691/2005, uveřejněný pod číslem 76/2007 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek. Z něj vyplývá, že za určitých podmínek může být místní komunikace samostatnou věcí v občanskoprávním smyslu. Z toho pak skutečně může plynout jak vyloučení takové možnosti pro účelové komunikace, což lze například podložit interpretačním postupem *eiusdem generis*, neboť účelová komunikace se skutečně kvalitativně liší od ostatních tří kategorií komunikací. Lze však dospět také k závěru, že je přípustné analogické rozšíření této úpravy i na ně, což může být podloženo obsahem, kterému se věnuje v některých rozhodnutích Nejvyšším soudem zmiňovaný § 17 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), tj. vyvlastnění. Tomuto závěru odpovídá využití metod *noscitur a sociis*, případně *in pari materia*. Přes odlišnost těchto závěrů však Ústavní soud konstatuje, že se nejedná o hluboký rozpor, ale rozpor, který má svůj původ v konkrétních okolnostech případu a způsobu, jakým soud svůj závěr odůvodní.“

Judikatura Nejvyššího soudu se v minulosti vyjadřovala spíše tak, že účelové komunikace bývají součástí pozemku. Například v usnesení ze dne 27. 9. 2006 sp. zn.: 25 Cdo 618/2005 Nejvyšší soud uvedl, že „účelové komunikace obvykle nejsou samostatným předmětem právních vztahů, nýbrž tvoří součást pozemku, na němž se nacházejí.“ Obdobně se Nejvyšší soud České republiky vyslovil v otázce vlastnictví pozemních komunikací například také v rozsudcích ze dne 31. 1. 2002, sp. zn. 22 Cdo 52/2002, a ze dne 27. 1. 2004, sp. zn. 22 Cdo 1324/2003.

Naopak judikatura Nejvyššího správního soudu je sice méně početná, ale dosud bezrozporná. Okolnost, že účelová pozemní komunikace může být samostatnou nemovitou věcí, jež netvoří součást pozemku, na němž je vybudována, Nejvyšší správní soud dovodil v rozsudku ze dne 11. 9. 2009 č.j.: 5 As 62/2008-59 č. 2200/2011 Sb. NSS. Podle jeho názoru „[p]ro posouzení otázky, zda je účelová komunikace (§ 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích) stavbou spojenou se zemí pevným základem, tj. samostatnou nemovitou věcí, nebo zda je součástí pozemku, na němž se nachází, jsou rozhodná stejná hlediska jako v případě jiných pozemních komunikací. Pokud je stavební provedení účelové komunikace takové, že lze jednoznačně vymežit, kde končí pozemek a začíná stavba, a pokud zároveň nelze stavební provedení účelové komunikace odstranit bez jejího zničení či zásadního zhoršení její sjízdnosti či schůdnosti, půjde o samostatnou nemovitou věc ve smyslu § 119 odst. 2 občanského zákoníku, která je samostatným předmětem právních vztahů.“ (konec citace).

K tomuto rozsudku se následně nesouhlasně vyjádřil Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2012, sp. zn.: 22 Cdo 766/2011, ve kterém na rozdíl od Nejvyššího správního soudu dovodil, že účelové komunikace jsou pouze druhem pozemku a představují určité ztvárnění či zpracování jeho povrchu, přičemž „stavba spočívající jen v určitým způsobem zpracovaném pozemku není v zásadě samostatnou věcí“. O půl roku později byl vydán rozsudek ze dne 24. 4. 2013, sp. zn. 28 Cdo 2155/2012, který zaujal opačný postoj. Z uvedeného rozsudku plyne, že „Těleso účelové komunikace (§ 7 odst. 1 zák. o pozemních komunikacích) přitom může být samostatnou nemovitou věcí v občanskoprávním smyslu (nemovitostí odlišnou od pozemku, na němž je vybudována) tehdy, jde-li o stavbu spojenou se zemí pevným základem (§ 119 odst. 2 obč. zák.), tj. věcí neoddelitelnou od země, aniž by došlo k jejímu porušení, která současně není součástí pozemku (§ 120 odst. 1 obč. zák.), tj. není funkčně nebo fyzicky spojena s pozemkem a lze ji od něho oddělit, aniž by došlo ke znehodnocení pozemku (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 6. 5. 2003, sp. zn. I. ÚS 483/01, či nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 5. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 16/93). K otázce, kdy je určitým způsobem stavebně zpracovaný povrch pozemku samostatnou stavbou, se vyslovil Ústavní soud také v nálezu ze dne 23. 3. 2015 sp. zn. I. ÚS 3143/13, ve kterém uvedl, že klíčovou roli sehrávají vždy konkrétní okolnosti případu, jež jsou relevantním ukazatelem pro přijetí odůvodněného závěru o tom, zda konkrétní výsledek stavební činnosti je nebo není samostatným předmětem občanskoprávních vztahů (stavbou ve smyslu občanského práva). Je tak třeba posuzovat každou právní věc individuálně. V obdobném duchu se vyjádřil Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 10. 11. 2020 č.j.: 28 Cdo 2690/2020, podle něhož „Účelové komunikace mohou být samostatnými věcmi v právním smyslu... Nejvyšší soud tímto nepředjímá, že by účelová komunikace měla být zásadně posuzována

jako samostatná věc, naopak akceptuje fakt, že dle konkrétního stavebního provedení účelové komunikace budou velmi často vyhodnoceny jako součást pozemku, nicméně akcentuje požadavek posoudit individuálně povahu dané účelové komunikace v každé konkrétní kauze.“ (konec citace).

K závěru, zda se jedná o samostatnou věc nebo zda stavba účelové komunikace je součástí pozemků, na kterých se nachází, je tak nutné zkoumat konkrétní okolnosti a stavebnětechnické provedení předmětné komunikace, a to správní orgán neučinil, přestože odvolatel vlastnické právo žadatele k účelové komunikaci v průběhu řízení zpochybnil. Správní orgán se bez dalšího přiklonil ke skutkové verzi a důkazu, který předložil žadatel, aniž jakkoliv rozptýlil pochybnosti, které do řízení vnesl odvolatel, a vypořádal se s jeho tvrzeními. Skutkový závěr, k němuž správní orgán dospěl na základě důkazu předloženého žadatelem, tak nemůže obstát. Existence kupní smlouvy nepochybně prokazuje, že výše uvedená účelová komunikace byla předmětem občanskoprávních vztahů, na druhou stranu správní orgán neudělal nic k vypořádání námítky, v níž odvolatel tvrdil, že kupní smlouva ze dne 31. 3. 2010 je absolutně neplatná, a že vlastníky předmětné komunikace jsou jednotliví vlastníci pozemků, na nichž se tato komunikace nachází. Namísto toho, aby správní orgán odvolatele v souladu s ustanovením § 52 správního řádu vyzval, aby svá tvrzení podpořil důkazy, jeho tvrzení úplně ignoroval, a vůbec se jimi nezabýval.

Vyřešení otázky vlastnictví k dané účelové komunikaci je v daném případě přitom kruciólní, neboť žádost o omezení veřejného přístupu na ni může podat jen její vlastník.

Bude-li proto odvolatel trvat na tom, že žadatel není vlastníkem dotčeného úseku účelové komunikace, správní orgán jej postupem podle § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu vyzve, aby ve lhůtě, kterou mu určí, podal u příslušného soudu tzv. určovací žalobu. Pokud tato žaloba v určené lhůtě nebude podána, lze v řízení pokračovat.

Na druhou stranu je třeba také vzít v úvahu, že odvolatel je vlastníkem jen části pozemků, na kterých se nachází projednávaná účelová komunikace, a že další vlastníci dotčených pozemků proti vlastnictví předmětné komunikace žadatelem nebrojili a po celou dobu vlastnické právo žadatele k ní nijak nezpochybňovali. V této souvislosti je nutno připomenout, že odvolatel má právo brojit proti napadenému rozhodnutí pouze v tom rozsahu, v jakém jej toto rozhodnutí nebo předcházející řízení zkrátilo na jeho hmotných či procesních právech. Nemůže se stavět do role univerzálního ochránce zákonitosti a hájit práva třetích osob. Přísluší mu tedy namítat pouze taková pochybení, která konkrétním způsobem zasahují do jeho právní sféry, nikoliv do právní sféry třetích osob (např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 4. 2000 č.j.: 5 A 98/1998-109, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2014 č.j.: 7 As 23/2014-57).

I námitku odvolatele, že správní orgán dostatečně neprokázal, že opatření, která navrhl žadatel, je nezbytně nutné k ochraně jeho oprávněných zájmů, považuje odvolací orgán za důvodnou. Správní orgán se při vydání rozhodnutí evidentně opíral o zprávu „Diagnostika vozovky Účelová komunikace Zádveřice – Raková (3,500 km) č. 128/22/ZP, kterou v září 2022 vyhotovila CONSULTTEST s.r.o., zkušební laboratoř, výzkum a poradenské služby ve stavitelství, důvody, proč toto rozhodnutí vydal, však neuvedl. Jakékoliv správní úvahy, proč žádosti podané žadatelem vyhověl, v napadeném rozhodnutí zcela absentují. O důvodech vydání rozhodnutí tak lze pouze spekulovat, což zakládá nepřezkoumatelnost uvedeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. K tomu odvolací orgán uvádí, že nepostačí pouhé tvrzení vlastníka účelové komunikace, že jsou jeho oprávněné zájmy veřejným přístupem na ni poškozovány, ale takové tvrzení musí být řádně důkazně podloženo, stejně jako fakt, že omezení veřejného přístupu je v daném případě nezbytně nutné. Právě takové důkazy podle odvolacího orgánu v předloženém spisu chybí. Žadatel sice předložil zprávu, o níž je zmínka, tento dokument ale nedává dostatečnou odpověď k posouzení veškerých relevantních okolností potřebných pro vydání rozhodnutí ve věci. V řízení nebylo vysvětleno, jak se nynější stav změnil od předchozího a proč je v současnosti nutné provoz na dané komunikaci omezit. Je tak nezbytné v tomto směru doplnit dokazování a zjistit frekvenci pohybu vysokotonážních vozidel pro předmětné komunikaci, případně srovnat stav současný se stavem minulým a ověřit, zda ke zhoršení kvality komunikace mohlo dojít právě v důsledku zvýšení provozu těžkotonážních vozidel, jejichž provoz požaduje žadatel omezit osazením příslušného dopravního značení. Platí přitom, že existuje-li k ochraně oprávněných zájmů žadatele jiný prostředek, je ho třeba nejprve využít a teprve v případě jeho selhání lze přistoupit k rozhodnutí, které omezí nebo upraví veřejný přístup na účelovou komunikaci. Tím spíše je třeba takový přístup aplikovat v případě, kdy byla účelová komunikace dlouhodobě užívána i pro jízdu motorovými vozidly, aniž by proti tomu její vlastníci či vlastníci brojili.

S ohledem na to, že bude ještě potřeba doplnit důkazní řízení v dané věci, odvolací orgán se konkrétními argumenty odvolatele nezabýval.

Bez ohledu na výše uvedené lze však mít za prokázané, že správní orgán postupoval v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu, když v jím vydaném rozhodnutí úplně chybí vypořádání veškerých námitek účastníků řízení a jejich vyjádření, které k řízení podali. Nepochybně se ze strany správního orgánu jedná o závažný procesní deficit.

Důvodnou je dle odvolacího orgánu i námitka odvolatele, že správní orgán neposoudil, zda návrh nepřiměřeně neomezuje vlastníky dotčených nemovitostí.

Ačkoliv tuto podmínku, podle níž je nutné zvažovat a poměřovat práva a oprávněné zájmy vlastníka komunikace a osob komunikaci využívajících k zajištění přístupu k jejich vlastnictví, a zohlednit případné změny ve způsobu užívání komunikace, k nimž došlo od okamžiku, kdy byla komunikace věnována obecnému užívání (§ 19 zákona o pozemních komunikacích), dovodila až soudní judikatura, napadené rozhodnutí nic takového neobsahuje. Tím, že z jeho obsahu není zřejmé, zda a jakým způsobem správní orgán zkoumal proporcionalitu a míru zásahu do práv ostatních osob dotčených omezením přístupu na komunikaci, zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností.

Stran vad odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které poukázal odvolatel, se správní orgán pro stručnost odkazuje na str. 12 tohoto rozhodnutí.

Jako vadu, která mohla mít podstatný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, vyhodnotil odvolací orgán i námitku odvolatele, že v napadeném rozhodnutí absentuje zdůvodnění, proč správní orgán neprovedl výslech svědků, který odvolatel navrhl ve vyjádření ze dne 27. 6. 2024.

K tomu odvolací orgán uvádí, že správní orgán není povinen realizovat veškeré návrhy na provedení dokazování předložené účastníky řízení. Pokud tak však neučiní, má za povinnost vysvětlit, jaké důvody ho k tomu vedly. Právě takové úvahy v napadeném rozhodnutí chybí. Bylo jisté na uvážení správního orgánu, zda výslechy svědků navržených odvolatelem provede či nikoliv, pro případ, že provedení tohoto důkazního návrhu odmítl, měl řádně zdůvodnit, jaké důvody ho k tomu vedly, a právě ty v odůvodnění napadeného rozhodnutí absentují. Jak vyplývá například z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2007 č.j.: 2 As 30/2007-58, podstatné je, že v každém jednotlivém případě se musí správní orgán dostatečným a přesvědčivým způsobem vypořádat s navrženými důkazními prostředky. Pokud přezkoumatelným způsobem nevyložil, proč navržené důkazy odmítl, mohlo by se jednat o tzv. opomenutý důkaz, což představuje procesní deficit zásadního rázu.

Platí přitom, že neakceptování důkazního návrhu účastníka řízení lze založit toliko třemi důvody: Prvním je argument, dle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, dle kterého důkaz není s to ani ověřit, ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencií. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, dle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno.

Jelikož odvolací orgán dospěl k závěru, že odůvodnění napadeného rozhodnutí neskýtá dostatek přesvědčivých argumentů o tom, že je možné omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci v extravilánu mezi obcí Zádveřice – Raková a městem Slušovice od napojení z komunikace na pozemku parc. č. 1022/5 v katastrálním území Zádveřice po napojení na komunikaci na pozemku parc. č. 1633/3 v katastrálním území Slušovice, nezbylo mu než postupovat podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Pro změnu napadeného rozhodnutí v rozsahu požadovaném odvolatelem neshledal odvolací orgán důvod. Odvolací orgán k výše uvedenému uvádí, že je sice oprávněn v odvolacím řízení provést potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady v případě, že lze napadené rozhodnutí změnit, má však za to, že v daném případě takový postup nepřichází v úvahu, neboť ze spisového materiálu jsou zřejmé takové nedostatky, které by mohly vést k rozsáhlému dokazování před odvolacím orgánem. Provedením rozsáhlého dokazování by odvolací orgán porušil zásadu dvojinstančnosti správního řízení, a účastníkům řízení tak fakticky odňal právo odvolat se proti takovému rozhodnutí v odvolacím řízení. Respektování dvojinstančnosti správního řízení podle názoru odvolacího orgánu stojí výše než zásada hospodárnosti řízení. Proto rozhodl tak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Závazný právní názor:

Pro další postup v uvedeném řízení vyslovil odvolací orgán tento **závazný právní názor**:

Předtím než bude správní orgán pokračovat v řízení, ujasní si, kdo vlastně aktuálně žadatele zastupuje. Odvolací orgán v této souvislosti připomíná, že podle § 33 odst. 1 věty čtvrté správního řádu může mít účastník řízení v téže věci pouze jednoho zmocněnce.

V dalším řízení následně správní orgán na podkladě § 52 správního řádu vyzve odvolatele, aby na podporu svých tvrzení o tom, že projednávaná účelová komunikace není ve vlastnictví žadatele, ale ve vlastnictví osob, které jsou vlastníky pozemků dotčených výše uvedenou komunikací, předložil důkazy nebo navrhl jejich provedení. Bude-li trvat na výše uvedeném tvrzení, bude správní orgán postupovat podle § 57 odst. 1 písm. b) shora citovaného zákona, tj. v rámci řešení předběžné otázky určí odvolateli lhůtu, do které podá u příslušného soudu určovací žalobu stran vlastnického práva k předmětné účelové komunikaci. Do té doby řízení podle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o pozemních komunikacích přeruší. Nebude-li žaloba v určené lhůtě podána, může správní orgán pokračovat v řízení.

Pokud bude postaveno najisto, že žadatel je vlastníkem výše zmíněné účelové komunikace, správní orgán jej vyzve, aby prokázal frekvenci pohybu vysokotonážních vozidel pro předmětné komunikaci, případně srovnal stav současný se stavem minulým a ověřil, zda ke zhoršení kvality komunikace mohlo dojít právě v důsledku zvýšení provozu těžkotonážních vozidel, jejichž provoz požaduje omezit osazením příslušného dopravního značení. Platí přitom, že existuje-li k ochraně oprávněných zájmů žadatele jiný prostředek, je ho třeba nejprve využít a teprve v případě jeho selhání lze přistoupit k rozhodnutí, které omezí nebo upraví veřejný přístup na účelovou komunikaci.

V této souvislosti odvolací orgán upozorňuje na to, že správní orgán může přistoupit k hodnocení důkazů teprve po vyčerpání možnosti odstranit existující rozpory v důkazech. Jestliže se mu rozpory odstranit nepodaří, je nezbytné, aby v odůvodnění nového rozhodnutí vyložil, v čem rozpor spočíval, co bylo učiněno pro jeho odstranění, proč se to nepodařilo, a ke kterým důkazům se nakonec při svém hodnocení přichýlil a které důkazy odmítl a proč.

Po skončení dokazování a po provedení příslušných procesních úkonů nezbytných před vydáním rozhodnutí ve věci správní orgán rozhodne; současně žadatele poučí o způsobu stanovení dopravního značení na výše uvedené účelové komunikaci, pokud jeho žádosti vyhoví.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán rozebere své úvahy, na základě kterých dospěl k závěru, že omezení veřejného přístupu na předmětnou účelovou komunikaci je (či není) nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů žadatele. Při posuzování důvodnosti zájmů, pro které má být právo obecného užívání omezeno, bude správní orgán přihlížet i k oprávněným zájmům dosavadních uživatelů komunikace, zvláště pak těch, kteří ji využívají pro přístup ke svým nemovitostem či pro něž možnost užívání dané komunikace podmiňuje způsob využití jejich pozemků. Úkolem správního orgánu tedy bude najít proporcionalitu mezi nesouladnými až protichůdnými zájmy uvedených účastníků řízení. V novém rozhodnutí se správní orgán také relevantním (a především přezkoumatelným) způsobem vypořádá s vyjádřeními, námitkami a návrhy účastníků řízení, které uplatnili v průběhu celého řízení; rovněž zde budou uvedeny právní úvahy zahrnující výklad právních předpisů a jejich aplikaci na daný případ.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu podat odvolání. Toto rozhodnutí je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 shora citovaného zákona.

otisk úředního razítka

JUDr. Dagmar Červenková
právník odboru dopravy
a silničního hospodářství

(dokument opatřen elektronickým podpisem)

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Zlínského kraje, Městského úřadu Vizovice, Obecního úřadu Zádveřice – Raková a Městského úřadu Slušovice.

Písemnost se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce se rozhodnutí považuje za doručené.

Právní účinky doručení má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Krajského úřadu Zlínského kraje (§ 25 odst. 3 správního řádu).

Vyvěšeno dne: 27. 6. 2025

Sejmuto dne:

Razítko a podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí:

Rozdělovník:

Účastníci řízení, žadatel (doručení do vlastních rukou):

DRUŽSTVO ZÁDVEŘICE-RAKOVÁ, IČO: 46971483, Zádveřice 425, 763 12 Vizovice, zastoupeno Ing. Markétou Křížovou, nar. dne 3. 11. 1979, Zádveřice 425, 763 12 Vizovice, IDDS: h83z9m9

Odvolatel (doručení do vlastních rukou):

Obec Zádveřice – Raková, IČO: 00284718, Zádveřice 460, 763 12 Zádveřice – Raková, zastoupená JUDr. Bc. Michalem Březovjákem, advokátem se sídlem Školní 3362/11, 760 01 Zlín, IDDS: 9jxhwq6

Účastníci řízení, vlastníci pozemků dotčených komunikací (doručení veřejnou vyhláškou):

Singulární společnost Zádveřice, z.s., IČO: 46277382, Zádveřice 399, 763 12 Zádveřice – Raková
ČR – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO: 69797111, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha – Nové Město

ČR – Státní pozemkový úřad, IČO: 01312774, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha – Žižkov

město Slušovice, IČO: 00284475, nám. Svobody, 763 15 Slušovice

LAGRE PLUS spol. s r.o., IČO: 26313197, Březová 162, 763 15 Březová

Quest Real s.r.o., IČO: 03505821, Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň – Východní Předměstí

Zdenek Daněk, nar. 1953, Osvoboditelů 227, 763 15 Slušovice

Jan Čokavec, nar. 1993, Hradská 82, 763 17 Lukov

Josef Šťasta, nar. 1948, Družstevní 337, 763 15 Slušovice

David Nepimach, nar. 1974, Sokolská 5516, 760 01 Zlín

Tomáš Zbranek, nar. 1976, Dlouhá 695, 763 15 Slušovice

Vlastimil Světlík, nar. 1988, Zádveřice 320, 763 12 Zádveřice – Raková

Miloslav Bartoň, nar. 1969, Hřbitovní 592, 763 15 Slušovice

Roman Bartoň, nar. 1972, Všemina 341, 763 15 Všemina

Jiří Bajza, nar. 1984, Zálešná IV 2970, 760 01 Zlín

Eva Hrkalová, nar. 1954, Jirečkova 949/17, 170 00 Praha – Holešovice

Miroslav Valerián, nar. 1957, Čechova 692, 538 21 Slatiňany

Aleš Kavín, nar. 1975, Holzova 1828/39, 628 00 Brno – Líšeň

Roman Mikl, nar. 1959, Hřbitovní 284, 763 15 Slušovice

Adéla Řezníčková, nar. 1982, Březolupy 372, 687 13 Březolupy

Michaela Hnilicová, nar. 1974, Lutonina 88, 763 12 Lutonina

Ing. Martina Poláková, nar. 1980, U Vrby 442, 763 15 Slušovice

Eva Jaeger, nar. 1977, Zádveřice 330, 763 12 Zádveřice – Raková
Jana Polášková, nar. 1971, Slušovská 565, 763 12 Vizovice
Pavla Tomšů, nar. 1966, Všemina 211, 763 15 Všemina
Věra Polčáková, nar. 1955, Zádveřice 359, 763 12 Zádveřice – Raková
Antonín Doležal, nar. 1979, Raková 13, 763 12 Zádveřice – Raková
Jiří Zatloukal, nar. 1980, Provodov 175, 763 45 Provodov
Jitka Šťastná, nar. 1978, Štěrkoviště 1292, 765 02 Otrokovice
Lenka Bednaříková, nar. 1974, Veselá 185, 763 15 Veselá
Hana Dupalová, nar. 1964, Raková 40, 763 12 Zádveřice – Raková
Marie Gogelová, nar. 1952, Osvoboditelů 78, 763 15 Slušovice
Alexandra Ondrášová, nar. 1955, Nádražní 1612, 765 02 Otrokovice
Marta Švajdová, nar. 1949, Círón 226, 763 15 Slušovice
Jiřina Valová, nar. 1956, Raková 31, 763 12 Zádveřice – Raková
Alena Lošáková, nar. 1978, Raková 78, 763 12 Zádveřice – Raková
Jarmila Lošáková, nar. 1980, Raková 78, 763 12 Zádveřice – Raková
Jindřiška Lišková, nar. 1955, Osvoboditelů 66, 763 15 Slušovice
Anežka Miklová, nar. 1924, Družstevní 431, 763 15 Slušovice
Vlastimil Lošák, nar. 1975, Raková 48, 763 12 Zádveřice – Raková
Jiřina Konečná, nar. 1958, Valachův žleb 4889, 760 05 Zlín
Dana Váchová, nar. 1955, Slezská 4769, 760 05 Zlín
Zdeňka Valchářová, nar. 1957, Na Stráni 539, 763 15 Slušovice

Vlastníci sousedních pozemků (doručení veřejnou vyhláškou):

Katastrální území Zádveřice:

parc. č. KN 990/4, KN 16/1, KN 16/2, KN 19/1, KN, 19/3, KN 20/2, KN 21, KN 24/1, KN 893/1, KN 893/2, KN 989/1, KN 989/2, KN 989/3, KN 989/4, KN 989/5, KN 989/8, KN 989/9, KN 989/13, KN 989/15, KN 990/11, KN 1015/1, KN 1015/2, KN 1015/3, KN 1015/6, KN 1019/3, KN 1019/28, KN 1019/30, KN 1019/34, KN 1019/37, KN 1019/38, KN 1019/39, KN 1020/4, KN 1021/1, KN 1021/3, KN 1021/6, KN 1021/7, KN 1021/17, KN 1021/18, KN 1021/19, KN 1021/22, KN 1021/28, KN 1021/29, KN 1021/30, KN 1021/31, KN 1022/5, KN 1070/2, KN 1073/1, KN 1075/1, KN 1075/4, KN 1075/5, KN 1075/6, KN 1075/9, KN 1075/11, KN 1075/18, KN 1075/21, KN 1077/2, KN 1077/3, KN 1077/5, KN 1078

Katastrální území Raková:

parc. č. KN 264/3, KN 264/5, KN 423/1, KN 423/3, KN 423/4, KN 436/2, KN 436/14, KN 436/15, KN 436/16, KN 436/17, KN 436/18, KN 436/19, KN 436/20, KN 436/21, KN 436/22, KN 436/23

Katastrální území Slušovice:

parc. č. KN 848/1, KN 848/2, KN 1697/8, KN 1697/9, KN 1697/22, KN 1697/29, KN 1697/61, KN 1697/69, KN 1697/82, KN 1697/85, KN 1697/90, KN 1697/96, KN 1697/97, KN 1697/99, KN 1697/100, KN 1697/112, KN 1697/115, KN 1697/116, KN 1697/117, 1697/118, KN 1697/119, KN 1697/120, KN 1697/121, KN 1697/122, KN 1697/123, KN 1697/124, KN 1697/125, KN 1697/126, KN 1697/127, KN 1697/128, KN 1697/129, KN 1697/130, KN 1697/131, KN 1697/132, KN 1697/133, KN 1697/134, KN 1697/135, KN 1697/136, KN 1697/137, KN 1697/138, KN 1697/139, KN 1702/26, KN 1702/27, KN 1708/7, KN 1709/2, KN 1710/1, KN 1710/3, KN 1711/3, KN 1711/4, KN 1713/1, KN 1713/2, KN 1713/3, KN 1715/2, KN 1715/5, KN 1715/11, KN 1715/12, KN 1715/13, KN 1716/3, KN 1718/22, KN 1720/3

Dotčené orgány (datová schránka):

Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, dopravní inspektorát Zlín, nám. T. G. Masaryka 3218, 760 01 Zlín
IDDS: w6thp3w

Správní orgány pro vyvěšení a podání zprávy o datu vyvěšení a sejmutí (datová schránka):

Městský úřad Vizovice, Masarykovo nám. 1007, 763 12 Vizovice, IDDS: wwyt2j
Obecní úřad Zádveřice – Raková, Zádveřice 460, 763 12 Zádveřice – Raková, IDDS: d63arin
Městský úřad Slušovice, nám. Svobody, 763 15 Slušovice, IDDS: 72db32d

Po právní moci rozhodnutí obdrží:

Městský úřad Vizovice, odbor dopravy a silničního hospodářství

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (spis)